

Det er saa frit, som visse Folt ønske det, de Folt nemlig, som ikke ynde almindelig Valgret, men kun ynde Frihed til en vis Grænse, Frihed for sig, men ikke for Andre. Definere vi Ordet „man“ saaledes, saa er Lovforslaget saa frit, som man ønsker. Det ærede Medlem fandt det i høieste Grad betænkeligt at indrømme almindelig Valgret til Lagthinget. Det var det ærede Medlems Ord. Men hvad vilde dog Valgerne paa Færøerne sige til deres Repræsentant? Vi have givet dem fri Ret til at vælge et Medlem til Folkethinget; skulde dog Folkethingets Forhandlinger ikke være vigtigere end Lagthingets; og hvorledes vilde det ærede Medlem kunne sige til sine Valgere: Ja, I have ganske vist faaet Valgret til Folkethinget, men jeg vilde finde det i høieste Grad betænkeligt, om vi betroede saadanne Folt at vælge til Lagthinget? Jeg tror dog, at dersom dette kom til at blive klart for Rigsdagsvalgerne paa Færøerne, saa vilde de maaske sige, at der ikke er nogen ret Harmoni imellem at give dem Ret til at vælge en Rigsdagsmand og saa sige, at de ikke have Forstand nok til at vælge Lagthingsmænd. Jeg forstod ikke ret den meget ærede Taler, naar han sagde, at dersom Lovforslaget ikke var gaaet gennem Landsthinget, vilde han have raadet til, at det var blevet standset, og at man havde udsat at forelægge det, indtil et nyt Lagthing var valgt, og dette havde afgivet sin Stemme over Sagen. At den Omstændighed, at Regjeringen tilfældigvis har forelagt Lovforslaget først i Landsthinget, skulde være bestemmende i nogenformhelst Grad med Hensyn til, hvilken Ordning af Lagthinget Færøerne skulde have, er mig aldeles ubegribeligt. Jeg er med til at tage alle mulige rimelige og somme Lieder urimelige Hensyn til Landsthinget, men det er et Hensyn, som Landsthinget paa ingen Maade kan være kjent med, at der tages, at vi blot paa Grund af den tilfældige Omstændighed, at Lovforslaget er forelagt først i Landsthinget, vilde stemme anderledes, end vi ellers vilde have stemt. Jeg skal dermed slutte mine Udtalelser. Jeg skal sige, at jeg vil gjerne tro, at Loven ikke vil komme ud, hvis vore Forslag vedtages, jeg venter ikke, at den ærede Justitsminister skal sætte sit Navn under et Lovforslag, som indeholder almindelig Valgret, saa forsaavidt lider jeg ingen Stusselse, men naar jeg har den Betragtning, at det, der nu er Lov, er der ingen væsentlig Nødvendighed for at forandre strax, at det i alt Fald er bedre end det, der her foreligger, saa vilde der selvfølgelig ikke være Noget tabt ved at standse et Lovforslag af den Natur. Vi vedtage Loven saaledes, at de ere Udtryk for vore Anskuelser, og det bliver da det ærede særøiske Medlems (Barentzen), den ærede Ministers og Landsthingets Sag, om de ville tage Loven saa god, som vi hyde dem den, eller ikke.

Ansvar: Det ærede Medlem for Veile Amts

2den Valgfreds (Berg) har i Dag meget ofte sagt, at der er en Minoritet i Lagthinget, som støtter den Anskuelse, han har udtalt, (Berg: Nei, det har jeg ikke sagt!) eller i alt Fald maa antages at være væsentlig enig med ham. Det ærede Medlem har udtrykkelig paaberaabt sig, at Lovforslaget kun er vedtaget i Lagthinget med 12 Stemmer imod 8. Men ikke at tale om, at en Majoritet af 12 Stemmer imod 8 ikke er ganske lille, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det udtrykkelig hedder i Motiverne, at Lagthinget har, efterat Lovforslaget med 12 Stemmer imod 8 var vedtaget i uforandret Skikkelse, med 17 Stemmer enstemmig antraget paa, at det ophøies til Lov. 17 Stemmer maa dog siges at være en stor Majoritet, og det er jo 17, der have andraget paa, at Lovforslaget maa ophøies til Lov, uagtet Minoriteten ikke fik sin Villie med Hensyn til enkelte Ændringer. Grindrer man nu tillige, hvad der er udtalt af den nuværende Folkethingsmand for Færøerne, der jo er valgt ved almindelig Stemmeret og dog vistnok maa antages at kjende Stemmningen deroppe ligesaa godt som, for ikke at sige bedre, end den ærede Folkethingsmand for Veile Amts 2den Valgfreds, og betænker man endvidere, at den Mand, der har faaet det Tilidskærv at have Sæde i Landsthinget for Færøernes Vedkommende, hører til Flertallet i Lagthinget, saa forekommer det mig rigtigt, at der er al Anledning til at forcaste de Ændringsforslag, der ere stillede af toende ærede Medlemmer. Det ærede Medlem sagde, at her havde ofte været et Flertal tilstede, og dog havde Regjeringen ofte været derimod. Men Rigsdagen bestaar jo baade af Folkething og af Landsthing — hvormod der paa Færøerne kun er det ene Thing, Lagthinget —, og jeg erindrer ikke, at Regjeringen har været imod noget Forslag, der har havt Stemning for sig saavel i Folkethinget som i Landsthinget. Det ærede Medlem sagde, at blandt Flertallet i Lagthinget findes der flere Embedsmænd. De fleste af disse ere jo imidlertid valgte ind i Lagthinget ved Folkeafstemning, og jeg tror derfor, at de ligesaa godt maa kaldes Repræsentanter for Folket som de øvrige Medlemmer. Det er jo i det Hele taget saare uheldigt paa den Maade at ville afskille Folket; Embedsmændene høre i Sandhed ligesaa godt til Folket som Andre, og vi have blandt vore Embedsmænd havt mange af vore mest frjindede Mænd; vi have saaledes blandt vore Embedsmænd havt Mænd, der bestandig have vedligeholdt deres Anskuelser, hvilket jo ikke kan siges om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, thi han har netop, hvor der var Spørgsmaal om Valgret og Valgbarhed, ofte eller dog i alt Fald flere Gange skiftet Anskuelse; han har, for at bruge et moderne Udtryk, virkelig i denne Henseende forandret Signalerne. Det ærede Medlem maa derfor ikke saa stærkt, som han gjør, staa paa det, han nu foreslaar, da han tid-